

In a rotating hologram-universe a Big Bang-universe gives entrance to other Big Bang-universes.

Author: Dan Visser, Almere, Nederland

His recent painting and the new universe-theory (appendix).

Date: 19-03-2018

Abstract.

A new cosmology-theory presents a spectacular statement: By this article the rotation and expansion of a fast rotating vacuum below the Planck-scale is described with approximately 10^{21} rad/s. This subquantum vacuum-rotation emerges approximately 10^{18} Hertz x-rays above the Planck-scale. Meanwhile it is a fact that x-ray-radiation is observed by several observatory with an energy of about 3,5 keV in accordance to the possible existence of sterile neutrinos. However, the energy here mentioned is used for direct evidence for the existence of 'light-holes', which seen from a distance replaces the Planck-scale in rotating vacuum and in perspective of my new cosmological model, the *rotating hologram-universe*. The new model discards the single modern-classic Big Bang-universe as not-fundamental. It means coming closer to 'light-holes' high-frequent x-rays become lower in frequency due to an also earlier published formula T_{dan} , which shows vacuum expands by 'the crumbling of the vacuum-quantum-unit'. Hence, closer to the 'light-hole', a parallel Big Bang-universe will appear to be a part of the fundamental rotating hologram-universe. Let it be noticed the exercises given here are obviously ahead of media-pre-announced Hawking-Hertog publications about how to measure the existence of other Big Bangs, because I already carry on the evidence for this in this article.

Nieuwe kosmologie-theorie komt met spectaculaire bewering:

In een roterend hologram-heelal is een Big Bang-heelal toegankelijk naar andere Big Bang-heelallen.

Auteur: Dan Visser, Almere, Nederland

Zijn recente schilderij en nieuwe heelal-theorie (bijlage).

Datum: 19-03-2018; De Brexit en een protectionistisch zich ontwikkelende economie is er de oorzaak van dat ik dit artikel in het Nederlands heb geschreven. Immers, er blijft voor mij geen betere EU-taal over dan Nederlands om mijn bevindingen te beschrijven. Daar komt bij dat het beleidsgedrag van de EU-commissie mij niet als EU-burger beschermd.

Introductie.

De oorsprong van het heelal begon niet met een Big Bang, of anders gezegd: Het Big Bang-heelal is niet fundamenteel. Want uit het theoretisch kader van mijn nieuwe heelal-model (vastgelegd in mijn serie vixra-artikelen) blijkt het heelal van oorsprong een '*roterend hologram-heelal*' te

kunnen zijn. Daaruit komen allerlei direct daarin opgenomen parallelle Big Bang-heelallen voort (Dan Visser, M. Ruyschhof 20, Almere, Nederland T: +31 (0) 36 54 99 701).

Een enkelvoudig Big Bang-heelal maakt deel uit van een veel grotere kolossale hoeveelheid informatie in het roterend hologram-heelal. Dit heelal is wél fundamenteel. Hierdoor zijn er allerlei parallelle Big Bang-heelallen gelijktijdig aanwezig in het roterend hologram-heelal. In elk daarvan wordt een Big Bang ervaren. Maar het spectaculairst is: Alle parallelle Big Bang-heelallen zijn toegankelijk. En dat is wat ik in dit artikel over het voetlicht breng. Voor wie uitgaat van een enkelvoudig Big Bang-heelal, kan ik begrijpen dat dit moeilijk te accepteren is, want gangbaar tot nu toe is het idee dat parallelle heelallen buiten het enkelvoudige Big Bang-heelal onbereikbaar zijn. Ik loop hiermee voor op een vooraankondiging van een Hawking-Hertog publicatie die willen aangegeven hoe dat te bewijzen is. Maar ik heb het in dit artikel al een afleiding en berekening gegeven waaruit dat blijkt.

Voor het overzicht van mijn artikelen kan men gaan naar www.vixra.org/author/dan_visser. Eén van mijn recente artikelen is: *'De Verbrokkeling van de Kwantum-eenheid van Vacuüm in de Dubbel Torus Theorie voor een Nieuw Heelal-Model'*: <http://vixra.org/abs/1711.0435>. Daarnaast heb ik apart nog een boekje geschreven over mijn artikelen, met als titel *Nieuwe Kosmologie*, te bestellen via dan.visser@planet.nl. De wetenschappelijk en chronologisch gepubliceerde vixra-artikelen vormen het totale kader voor mijn *nieuwe heelal-theorie* (Dubbel Torus Theorie). Ik ben er mee begonnen in 2009.

Sinds mijn jeugd maak ik echter ook *schilderijen* Die zijn tegenwoordig sterk geïnspireerd op mijn nieuwe heelal-theorie. Daarbij merk ik dat de meeste kunstenaars schilderen vanuit een politiek maatschappelijke engagement. Ik dus niet.

Bewijs voor mijn bewering.

Het bewijs voor mijn bewering, dat *het Big Bang-heelal voort komt uit een roterend hologram-heelal, en verbonden is met andere heelallen in het roterend hologram-heelal*, volgt uit een paar van mijn artikel uit 2013. Daarvan heb ik in 2016 een formule-schilderij gemaakt. Ik heb daarin een specifiek 'donker vacuüm-deeltje' uitgewerkt en samengevat in mijn *formule-schilderij F*. Het 'donkere deeltje' bleek over te kunnen gaan in snel roterend vacuüm waarin het een uitdijingskracht bestaat met bijbehorende energie. Op dat moment realiseerde ik me dat vacuümenergiedichtheid niet constant kon zijn, waaraan in het modern-klassieke Big Bang-heelal hardnekkig wordt vastgehouden. Maar ik kon de rotatie-energie toen nog niet uitrekenen. Tot ik in februari 2018 een artikel las over het PRISMA-project van de Universiteit Mainz (UvM). Die hadden soort 'speelgoed model' bedacht (hun woorden in hun artikel) om met 'veldentheorie' te kunnen inschatten dat meerdere astrofysische waarnemingen van 3,5 keV röntgen-straling te maken konden hebben met 'steriele neutrino's. Deze zouden een kandidaat voor 'donkere materie' kunnen zijn. Maar mij werd meteen duidelijk dat met mijn uitwerkingen (deze en voorgaande) in essentie een praktisch bewijs klaar lag toegankelijke koppeling tussen enkelvoudige Big Bang-heelallen. Dit maakte Big Bang-heelallen direct deel van een roterend hologram-heelal. Bovendien bestaat 'donkere materie' niet als deeltjes in een enkelvoudig Big Bang-heelal. Dus ook geen 'steriele neutrino's'. Daarom ben ik dat hier in dit artikel gaan opschrijven en verwijst naar de publicatie van de Universiteit van Mainz, artikel^[1], en het journal daarover^[2] dat mij geïnspireerd heeft.

Donker vacuüm-deeltje wordt een uitdijingskracht.

Overigens is het goed om te weten, dat ik het kader van mijn artikelen heb uitgeschreven in algebraïsche-natuurkunde. Dat heb ik van meet af aan gedaan voor het totale kader van mijn theorie-opbouw om complexiteiten en abstracties van de fysische werkelijkheid tot de basis terug te brengen. Want te abstracte wiskunde kan aan de echte werkelijkheid in mijn optiek voorbij gaan.

Het uitgangspunt voor dit artikel is mijn Formule-schilderij F.

F

De DAN-energie en de Verhinde-energie, als volgt: $\frac{E_{de}}{E} = \frac{\pm \pi \frac{h}{G} \omega}{\frac{1}{4\pi} h \omega} = \textcircled{I}^a$

ⓐ donker vacuüm deeltje = ring massadichtheid in tijd wordt instabiel (maar, er is nóg geen spin)

$\frac{4\pi^2}{G} \left[\frac{kg}{m^2} \cdot rad^2 \cdot s^2 \right]$

Maar voor E_{de} met \hbar volgt dat E_{de} is gelijkwaardig krachtdeeltje (boson) en deeltje (fermion) tegelijk **ⓑ**

ⓑ $\frac{2\pi^2}{G} \hbar \omega = \frac{4\pi^2}{G} \frac{1}{2} \hbar \omega$

Spin 1 (boson) zie **ⓐ** Spin 1/2 (deeltje)

hoeksnelheid

$\left[\frac{kg}{m^2} \cdot rad^2 \cdot s^2 \cdot \frac{rad}{s} \cdot \frac{rad}{s} \right]$

$\left[\frac{kg}{m^2} \cdot rad^2 \cdot \frac{rad}{s} \cdot \frac{s}{tijd} \right]$

ⓐ en **ⓑ** gaan in elkaar over!

ⓐ wordt instabiel: Het wordt een oppervlakte-massadichtheid die met tijd < Plancktijd circuleert (5D in 6D)

ⓒ

Oppervlakte-massadichtheid (gekrommit)

$\frac{kg}{m^2} \times spin \times s$

geeft

leedrecht

ring = rad^2

III van boson of geziel

Oppervlakte-massadichtheid, circulerend in de tijd; tijd = t < t_{planck}

a Note: E_{de} ontstaat door een nieuwe donkere energiekraacht (F_{de}) te vergelijken met de Verhinde-energie (E); formule 6 49 en 50 in artikel 16 nov. 2013

Toelichting Fig.1

In dit formule-schilderij is te zien hoe een 'donker vacuüm-deeltje' overgaat in een snel roterende ring met een 'deel-oppervlakte' dat buiten het enkelvoudige Big Bang-heelal bevindt. Waarom? Omdat het snel-draaiend ringoppervlak onder de Planckschaal ligt. Waarom? Omdat de Planckconstante niet constant is. Dat komt door de verhouding van de gebruikte formules (E_{de}/E). De uitdijing van het ringoppervlak is de oorzaak dat de rotatie boven de Planckschaal uitkomt. De energie die dan nog over is, blijkt in mijn berekening (verderop) voor uitzending van 'fotonen' te dienen (in dit geval röntgen-straling).

De snelle rotatie van het vacuüm maakt dat ik niet langer kan vasthouden aan een constante vacuümenergiedichtheid. De snelle roterende ring is daarom een 'nieuwe bouwsteen' voor vacuüm in een fundamentele roterend hologram-heelal. Er zijn 'vele van die bouwstenen', die elk alle informatie voor meerdere enkelvoudige (en met elkaar verbonden) Big Bang-heelallen in

zich dragen. Dit kan vergeleken worden met een hologram van licht: zodra een dergelijk licht-hologram in stukjes wordt gebroken, kan in elk stukje het complete beeld van het origineel teruggevonden worden. Op diezelfde manier kan de 'nieuwe bouwsteen van vacuüm' beschouwd worden. Het is de manier waarop een roterend hologram-heelal ruimtetijd Big Bang-heelallen voortbrengt. In dat perspectief zijn alle ruimtetijd-Big Bang-heelallen een deelproduct van het origineel, te weten: *het roterend hologram-heelal*.

Een 'donker vacuümdeeltje' bestaat dus alleen onder de Planckschaal. Die schaal is de kleinste schaal voor ruimtetijd in de modern-klassieke kosmologie, maar in mijn kosmologie-theorie verandert dit deeltje in een 'donkere materie kracht' Het 'deeltje' heb ik later '*duo-bit*' genoemd, omdat het 'verfijnde' (versnipperde) informatie aandraagt ten behoeve van de herberekening van de kwantum-informatie in het modern-klassieke enkelvoudige Big Bang-heelal. Er wordt dus een diepere schaal van de geaccepteerde fysische werkelijkheid betreden.

Om die reden staat in mijn formule-schilderij de dimensie van de gereduceerde Planckconstante *niet* in [J.s per rad], maar [J.s]. De kwantum-eenheid is namelijk versnipperd in tijd kleiner dan de Planck-tijd. Bovendien zit er in het quotiënt (E/E_{de}) van de twee gebruikte formules een variabele Planckconstante. De combinatie van de formules levert daardoor 'donkere materie-kracht' ('donkere-zwaartekracht'). Maar de kleinere spinwaarde van de gereduceerde Planckconstante blijft beschikbaar voor 'rotatie van licht' boven de Planckschaal. Op deze wijze heb ik naar aanleiding van het UvM-artikel een aanvullende uitwerking binnen mijn eigen omschrijvingskader gemaakt en heb vervolgens de energie van het 'roterend vacuüm' alsnog kunnen uitrekenen (zie verderop in het hoofdstuk: '*Energie van buiten het heelal*').

Die energie van het roterend vacuüm blijkt ongeveer 5,73 MeV te zijn (gebruikt voor uitdijing). Daarvan is na uitdijing ongeveer 3,5 keV over en geeft röntgen-straling. Maar de Universiteit van Mainz vermoedt dat het om energie gaat in verband met steriele neutrino's. Die zou vrijkomen uit de annihilatie van twee donkere materiedeeltjes. Maar dat is een gedachte die thuishoort in een enkelvoudig Big Bang-heelal! In mijn uitwerkingsperspectief is een dergelijk heelal niet fundamenteel, waardoor ik uitkom op "openingen waaruit licht uit een ander heelal het enkelvoudige Big bang-heelal binnen komt". Op zelfde manier krijgt het andere enkelvoudige Big bang-heelal 'licht' uit 'ons' Big Bang-heelal heelal te zien. Uit mijn berekening volgt een vacuüm-rotatie van 10^{21} rad/s. Die gaat over in een frequentie van ongeveer 10^{18} Hz (röntgen-straling) met een energie van 3,5 keV. Daar komen in mijn theorie geen steriel neutrino's aan te pas.

Waarom er dan relatief weinig waarnemingen van die 3,5 keV zijn, is omdat naast een Cosmic Microwave Background (CMB) 'licht-openingen naar andere heelallen' dichterbij liggen dan de CMB. De 'openingen' worden elk afzonderlijk onder een andere hoek gezien. De oorzaak is de buiging van de ruimtetijd van een niet-fundamentele (enkelvoudig) Big Bang-heelal.

Overtuiging.

In dit artikel is mijn uitwerking een aanvulling op de opsommingen uit mijn andere artikelen, zoals een 'dark flow' van clusters sterrenstelsels, een 'dark spot' in de CMB in het verlengde van de 'dark flow', een kleinste Newton-versnelling die klopt met laboratoriumexperimenten, neutrino's sneller dan licht maar dan volgens dit artikel voorgesteld als 'duo-bits' en T_{dan} , mijn bouwsteen voor een niet constante vacuüm-energiedichtheid.

$$T_{dan} = \pm \frac{(k_{de})^{\frac{1}{2}} E_p}{N^3 G} \psi \quad (i)$$

Hierin is N^3 het aantal kwantumzwaartekracht-oppervlakken.

Voor $N^3 \geq 1$ en $\psi = G^2$ ontstaan steeds meer kwantumzwaartekracht-oppervlakken en veroorzaakt T_{dan} micro- en macro- zwaartekracht. (ii)

Voor $0 < N^3 < 1$ en $\psi = 1$ wordt een kwantumzwaartekracht-oppervlak 'verbrokken' en 'versnipperd' de zwaartekrachtconstante G. Gevolg: T_{dan} produceert een toenemend roterend vacuüm door toename van de kleinste Newton-versnelling $(k_{de})^{\frac{1}{2}}$ in de gedaante van een donkere materie-versnelling. Er ontstaat vervolgens uitdijing van het vacuüm-kwantum met onderverdeling in 'duo-bits' waarop tijd kleiner dan Plancktijd inwerkt. (iii)

E_p is de Planckenergie.

Zie voor de afleidingen (i, ii, iii) mijn artikel^[3]. En voor het overzicht van mijn artikelen^[4].

Op basis van deze maatstaven heb ik de aanvullende uitwerking gemaakt op mijn formule schilderij F om de snelle rotatie van het vacuüm ter vervanging van de Planschaal te berekenen.

Energie van 'buiten het heelal'.

In mijn formule-schilderij is te zien dat de kracht van een 'donker vacuüm deeltje' beschreven wordt als:

$$\frac{4\pi^2}{G} \frac{1}{2} \hbar \omega \left[\left(\frac{kg}{m^3} \right) (Js)(s)(rad^2) \right] \quad (1)$$

De dimensie hiervan herschrijf ik naar een metrische dimensie voor de massa volumedichtheid:

$$\frac{4\pi^2}{G} \frac{1}{2} \hbar \omega = \left[G \frac{m^3}{s^2} \frac{1}{m^3} kg \frac{m^2}{s^2} srad^2 \right] \quad (2)$$

Dit is een roterende metrische ring met een deeloppervlak van massa (en dus energie):

$$\frac{4\pi^2}{G} \frac{1}{2} \hbar \omega = \left[Gkg \frac{m^2}{s^2} rad^3 \right] \quad (3)$$

Hieruit volgt:

$$\frac{4\pi^2}{G} \frac{1}{2} \hbar \omega = [GJrad^3] \quad (4)$$

Hier uit volgt de energie van het deel-oppervlak.

$$2\pi^2 \hbar \omega = [Jrad^3] \quad (5)$$

De massa voor de waarnemingsenergie van 3,5 keV is hieruit te berekenen, nadat de rotatie-energie van het deeloppervlak is afgenomen.

Volgens $1eV = 1,6 \times 10^{-19}$ Joule is de energie van 3,5 keV = 5600×10^{-19} Joule

Hieruit volgt de massa van de 3,5 keV energie in het uitgedijde roterend vacuümring-deeloppervlak:

$$m_{x-foton} = \frac{E}{c^2} = \frac{5600 \times 10^{-19} \left[kg \frac{m^2}{s^2} \right]}{9 \times 10^{16} \left[\frac{m^2}{s^2} \right]} \approx 622 \times 10^{-25} [kg] \quad (6)$$

Wat er gebeurde namelijk, is dat de Planckdichtheid vrijkwam als inverse massadichtheid vanwege de snelle rotatie van het roterend vacuüm-deeltje onder de Planckschaal. Daardoor dijde het ring-deel-oppervlak uit, waarna de rotatie boven de Planckschaal afnam. Daarbij was sprake van een snel roterend onderverdeelde kwantum-eenheid die onderhevig was aan tijd kleiner dan de Plancktijd onder de Planckschaal en boven de Planckschaal overging in een kwantum-eenheid voor 'licht' voor röntgen-straling (x-ray).

In formules ziet dat er als volgt uit:

$$\frac{1}{\left(\frac{c^2}{G} \left[\frac{kg}{m} \right] \right)} = \frac{G}{c^2} \approx 0,74 \times 10^{-27} \left[\frac{m}{kg} \right], \text{ de inverse Planckdichtheid} \quad (7)$$

De inverse Planckdichtheid vergroot de Planckmassa, terwijl ook 'donkere materie-massa' mee komt vanuit onder de Planckschaal. Er wordt door het roterende ring-deel-oppervlak als het ware een 'duo-massadichtheid' aangeboden. Daarvan is een deel voor de energie van de x-rays bestemd en een ander deel voor 'donkere materie-massa'.

De factor waarmee de massa van het röntgen-foton vergroot wordt is:

$$\frac{622 \times 10^{-25} [kg]}{0,74 \times 10^{-27} \left[\frac{m}{kg} \right]} \approx \frac{622}{0,74} \times 10^2 \left[\frac{kg^2}{m} \right] \quad (8)$$

Die vergroot de Planckmassa tot een waarde van:

$$m'_p = \frac{622}{0,74} \times 10^2 \left[\frac{kg^2}{m} \right] \times 2,1 \times 10^{-8} [kg] \approx 1765 \times 10^{-6} \left[\frac{kg^3}{m} \right] \quad (9)$$

Maar slechts voor een macht van 1/3 komt dat dimensioneel ten goede van de Planckmassa in (kg) en voor een macht van 2/3 ten goede van 'donkere materie-massa' in (kg²/m). Daarmee is de dimensie in (9) kloppend. Dit heeft als resultaat:

De Planckmassa wordt:

$$\left(m'_p \approx 1765 \times 10^{-6} \right)^{\frac{1}{3}} \approx 11,79 \times 10^{-2} [kg] \quad (10)$$

En blijft over voor de 'donkere materie-massa':

$$m^2_{dm} \approx \left(1765 \times 10^{-6} \right)^{\frac{2}{3}} \approx 138,95 \times 10^{-4} \left[\frac{kg^2}{m} \right] \quad (11)$$

De 'donkere materie-massa', die vanuit onder de Planckschaal was meegekomen, moet ook omgezet worden in een metrische dimensie, omdat 'donkere materie' zich niet manifesteert als een massa boven de Planckschaal. Maar het stelt me wel in staat om op die manier de rotatie snelheid (hoeksnelheid) van het roterend vacuüm te berekenen. Dit gaat als volgt:

volgens $\frac{1}{G} kg = \frac{m^3}{s^2}$ volgt:

$$m^2_{dm} \approx 138,95 \times 10^{-4} \left[\frac{G^2 \frac{m^4}{s^4} m^2}{m} \right] \quad (12)$$

$$m^2_{dm} \approx 138,95 \times 10^{-4} \left[\frac{G^2 \frac{1}{G} Nm^2}{m} \right] = [GNm] = [GJ] \quad (13)$$

$$m^2_{dm} \approx 138,95 \times 10^{-4} \times 6,6 \times 10^{-11} [J] \quad (14)$$

$$m^2_{dm} \approx 917 \times 10^{-15} [J] \quad (15)$$

Volgens 1eV = 1,6x10⁻¹⁹ Joule, volgt:

$$m^2_{dm} \approx 573,13 \times 10^4 [eV] \quad (16)$$

$$m^2_{dm} \approx 5,73 [MeV] \quad (17)$$

Dit is de energie van het donker vacuüm-deeltje, dat als kracht snel roteert onder de Planckschaal, en boven de Planckschaal overgaat in 3,5 keV energie voor röntgen-straling. De hoeksnelheid is te bepalen door terug te gaan naar (5) en uit te rekenen door (5) gelijk te stellen aan de energie van (17):

$$2\pi^2\hbar\omega = 5,73[MeV] \quad (18)$$

Hieruit volgt:

$$20 \times 10^{-34} \times 6,25 \times 10^{18} eV \omega \approx 5,73[MeV] \quad (19)$$

$$20 \times 10^{-34} \times 6,25 \times 10^{18} \times 10^{-6} MeV \omega \approx 5,73[MeV] \quad (20)$$

$$\omega \approx \frac{5,73}{20 \times 10^{-34} \times 6,25 \times 10^{18} \times 10^{-6}} \left[\frac{rad}{s} \right] \quad (21)$$

$$\omega \approx 0,4584 \times 10^{21} \left[\frac{rad}{s} \right], \text{de rotatiesnelheid van 'verbrokkeld vacuüm'}. \quad (22)$$

Conclusie.

Nadat de rotatie en uitdijing van snel roterend vacuüm van ongeveer 10^{21} rad/s is afgenomen met een factor 1000, ontstaat boven de Planckschaal een 10^{18} Hertz frequentie voor röntgenstraling met een waargenomen energie van ongeveer 3,5 keV. De waarneming laat daarmee hoog frequente licht zien, dat op afstand beschouwd wordt als afkomstig van "de Planckschaal". Maar in de nabijheid van die Planckschaal zal dit hoogfrequente licht veel laagfrequenter zijn conform mijn formule T_{dan} in (iii). Dat wordt veroorzaakt doordat het vacuüm 'versnipperd' is onder de Planckschaal en daarmee voor uitdijing op die schaal zorgt. De conservatieve Planckschaal verandert daardoor in een 'opening'. Gevolg: Koppeling met een ander heelal in het roterend hologram-heelal. Hoe dichter de 'opening' wordt benaderd, hoe meer een ander enkelvoudig parallel Big Bang-heelal deel blijkt uit te maken van het fundamentele roterend hologram-heelal. Daarmee lever ik niet een bewijs 'hoe', maar een bewijs 'waarmee' andere heelallen aangetoond kunnen worden. Met dit artikel loop ik dan ook voor op een vooraankondiging van een artikel van Hawking-Hertog over 'hoe' dat kan worden aangetoond. (overigens los daarvan, ik heb dat 'hoe' aspect ook al eens eerder in één van mijn artikelen aangedragen, maar dan hoe vanuit de Aarde gezien de verschuiving van de 'dark spot' in de CMB is aan te tonen. Dat zou de roterende torus-geometrie van het heelal bevestigen en daarmee tevens het bewijs leveren voor meerdere heelallen.

Referenties.

- [1] <https://phys.org/news/2018-02-theory-dark-based-unusual-x-ray.html>
- [2] <https://journals.aps.org/prl/pdf/10.1103/PhysRevLett.120.061301>
- [3] www.vixra.org/abs/1711.0435
- [4] www.vixra.org/author/dan_visser

Bijlage:

Bewijs uitgelegd met mijn recente-schilderij.

Recentelijk heb ik mijn schilderij gemaakt: "Cosmic Change", 2018, acryl on canvas, luxueus ingelijst. Daarin heb ik laten zien hoe donkere materie in mijn theorie van het roterend hologram-heelal (de Dubbel Torus Theorie), platgedrukt is in het schilderij (de okergele structuur links).

In <https://phys.org/news/2018-03-unprecedentedly-wide-sharp-dark.html> is te zien hoe een klein donkere materie gebied er uitziet volgens astrofysische waarnemingen met behulp van zwakke zwaartekrachtlenzen. Maar ik heb die structuren theoretisch afgeleid in mijn theorie.

De essentie van mijn nieuwe heelal-model is dat de kwantum-vacuümeenheid 'versnipperd' is in een domein met tijd kleiner dan de Plancktijd. Dit domein ligt onder de Planckschaal en vormt daar een 'donkere materie-kracht'. Vandaar dat donkere materiedeeltjes nooit gevonden zullen worden in het Big Bang-heelal, zolang kosmologen volharden in een enkelvoudig niet-fundamenteel Big Bang-heelal.

Voor verdere uitleg over het schilderij kan een afspraak gemaakt worden: dan.visser@planet.nl